

Intervenció de portaveu del grup parlamentari Socialista, Maurici Lucena, al Ple del Parlament per demanar al Congrés dels Diputats la delegació de la competència per convocar referèndums

Dijous 16 de gener de 2014

Salutacions presidenta, president, expresidents Pujol, Rigol, Benach, autoritats, senyores i senyors diputats

CiU, ERC, ICV-EUA i la CUP ens presenten una proposició de llei orgànica perquè el Congrés espanyol delegui en la Generalitat de Catalunya la competència per convocar una consulta sobre la separació de Catalunya de la resta d'Espanya. El "petit" detall de context que aquesta demanda oblida és que CIU, ERC, ICV-EUA i la CUP ja han acordat pel seu compte la pregunta de la consulta i la data: el 9-N d'enguany. Vostès han fixat pregunta i data sense acordar-les amb el Govern d'Espanya. És a dir, vostès han fet justament el contrari que els Governos d'Escòcia i el Regne Unit i pretenen ara, amb una elevada dosi d'impostura, que el Congrés espanyol accepti aquest "trágala" que imposen unilateralment. Déu n'hi do.

Els avanço que el Grup Socialista votarà en contra d'aquesta iniciativa, senzillament, perquè saben que el plantegen fa més difícil la celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya.

Sobre l'encaix de Catalunya a la resta d'Espanya, existeixen, simplificant quatre posicions: (1) La de PP i C's, que defensen l'immobilisme petrificat, que pensen que no ha de canviar res. (2) La de CiU, ERC i la CUP, que proposen la separació de Catalunya de la resta d'Espanya, encara que això representi que Catalunya quedi fora de la UE. (3) El NS/NC de ICV, partit que segueix entretingut amb les seves denses cavil·lacions metafísiques. I (4) la posició del PSC, que vol una profunda reforma de la Constitució espanyola, que augmenti substantivament l'autogovern de Catalunya i consagri la singularitat nacional del

nostre país. Ho vull dir ben alt i clar: els socialistes volem que el nostre país segueixi unit a la resta d'Espanya, però amb un encaix millor, un encaix federal. Com a continuadors del vell tronc central del catalanisme polític, els socialistes catalans aspirem a que Catalunya galvanitzi Espanya i que enlluerni amb aquells valors que ens han fet un gran país: la serietat, la feina ben feta, la creativitat desbordant i l'esperit emprenedor, que en l'actualitat, malauradament, estan sent eclipsats per l'actitud protestatària i el victimisme d'ERC i CiU. Els socialistes volem una Catalunya amb el màxim nivell d'autogovern, en el sí d'una Espanya federal que estigui inserida en una Unió Europea que esdevingui en els propers anys els veritables Estats Units d'Europa.

Un dels dos grans partits d'Espanya, el PSOE, a proposta del PSC, ha fet seva la voluntat d'abordar una profunda reforma federal de la Constitució Espanyola els propers anys. En els propers mesos, els socialistes, catalans i espanyols, desenvoluparem exhaustivament tots i cada un dels principis rectors de la nostra proposta federal: la clarificació de les competències que han de correspondre al Govern Federal i les que han de pertànyer a Catalunya; el reconeixement de la singularitat nacional i lingüística de Catalunya; el nou finançament de Catalunya, que federalitzarà els ingressos del nostre país i un reconeixement d'obligat compliment que incorporarà el principi d'ordinalitat.

La realitat és que la via federal no és senzilla però ja està fent camí: aquesta setmana, els socialistes hem proposat la creació d'una subcomissió a la Comissió Constitucional per la reforma de la Constitució al Congrés espanyol. I, d'altra banda, ahir mateix vàrem sol·licitar formalment al Congrés la immediata convocatòria de la Comissió bilateral Estat – Generalitat de Catalunya. Fa envermellar que aquesta Comissió bilateral no s'hagi reunit en els darrers dos anys i mig: la Comissió bilateral és un marc idoni per discutir, i eventualment resoldre, tots els aspectes que configuren el que podríem denominar com "el problema polític català", inclosa la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

Precisament aquesta consulta, que materialitzarà el legítim dret a decidir del nostre país, és un altre eix essencial del programa dels socialistes catalans.

Aquesta consulta, atesa la seva naturalesa, només es podrà fer si és acordada entre els Governos d'Espanya i de Catalunya i, per tant, és legal. La consulta acordada i legal és, precisament, el camí que ens ensenyen Escòcia i el Regne Unit, mitjançant l'entesa entre els seus respectius Primers Ministres, Salmond i Cameron. Permetin-me que ho digui tal com ho sento: tant de bo el President Rajoy i el President Mas tinguessin l'estatura política de Salmond i Cameron. Però no és el cas, ni de l'un, ni de l'altre estan a l'altura que les circumstàncies històriques requereixen... Insisteixo: aquesta és la via del PSC: una consulta acordada i legal, sense subterfugis ni falses dreceres.

Anem ara a la proposició de llei que quatre grups d'aquesta cambra proposen presentar al Congrés per delegar a la Generalitat la competència per convocar una consulta sobre la separació de Catalunya de la resta d'Espanya. L'article 150.2 de la Constitució espanyola serveix per a la transferència de competències exclusives de l'Estat que, per la seva pròpia naturalesa, ho permetin. A la vida tot és discutible, però hauran de convenir amb mi que proposar avui la transferència de la competència per convocar una consulta d'autodeterminació, quan els partits que la plantegen ja han fet públiques, unilateralment, la data i la pregunta encadenada que volen formular en la consulta, no contribueix precisament a l'imprescindible acord; és més: de fet el fa impossible.

¿És que persones tan intel·ligents com Artur Mas, Oriol Junqueras, Joan Herrera i David Fernández ignoren aquesta realitat? No, en absolut. Mirin, deia Sigmund Freud que *"ser totalment honest amb un mateix és un bon exercici"*. Avui és un bon dia perquè tots posem en pràctica el consell de Freud. Vostès, en realitat, tenen pressa per rebre una negativa del Congrés espanyol, perquè han decidit no cercar l'acord: no desitgen negociar ni acordar res. Per aquesta raó el Grup Socialista votarà en contra. Perquè vostès ja saben que pel camí que han emprès no hi haurà consulta i que l'única sortida que els quedarà seran unes eleccions de caràcter plebiscitari. Unes eleccions a tot o res que intentaran presentar com a trampolí cap a la independència. Això és el que anhelan, i no cap altra cosa.

I vostès han trobat un magnífic aliat en el President del Govern d'Espanya i en el PP, que no entenen res –iabsolutament res!– del problema polític català, que es mostren incapaços de resoldre les legítimes aspiracions de Catalunya per incrementar el seu nivell d'autogovern i veure reconeguda la seva singularitat nacional. Diguem-ho clar: el PP és el principal responsable de l'actual crisi en les relacions de Catalunya amb la resta d'Espanya, és el botxí de l'Estatut i, actualment, ho està fent fatal, perquè l'immobilisme enverina encara més el conflicte polític. L'estratègia del President Rajoy és un autèntic drama.

Però, President Mas, els gravíssims errors del PP no justifiquen, en cap cas, que vostè estigui duent Catalunya a un procés traumàtic i amb enormes costos econòmics i afectius. El que jo li prego, President Mas, és que expliqui, amb coratge i sense complexos, pura i simplement la veritat. Per respecte als ciutadans de Catalunya, President, li demano que digui clarament que vostè va obtenir el novembre de 2012 un mal resultat, que l'ha obligat, per una pura qüestió de supervivència personal, a seguir l'itinerari –temerari, accelerat i excitat– traçat per ERC, i a convertir el seu partit i a vostè mateix en el que mai han sigut: separatistes extremats disposats a saltar-se les lleis democràtiques per dur Catalunya pel pedregar. Si vostè digués la veritat, crua i dura com és, jo el respectaria més. I si volgués rectificar, els socialistes podríem fins i tot ajudar-lo a salvar-se del seu pitjor enemic, que és vostè mateix.

Acabaré amb una reflexió d'un brillant escriptor polític, Agustí Calvet, alias Gaziell, que era conservador com vostè, President Mas, i que el 1930 escrivia el següent, que se li podria, ara mateix, aplicar a vostè:

"Quan les coses no van com ell voldria, [el català] en lloc de lluitar per redreçar-les al seu gust, s'enfada de seguida, protesta i se'n va. El que li costa menys en aquest món és inhibir-se. I així, de reducció en reducció i d'inhibició en inhibició, el català descontent cau sense adonar-se'n en el separatisme."

El PSC no s'inhibirà, no ho farem, i seguirem defensant amb vehemència que la reformulació de l'entesa entre Catalunya i la resta d'Espanya és l'única opció sensata i, sobretot, la que més convé a Catalunya. La reformulació.

Alhora, els socialistes catalans tenim la ferma convicció que la consulta se celebrarà, és clar que se celebrarà, però només quan les condicions polítiques a Catalunya i a la resta d'Espanya ho permetin, perquè ningú, tampoc CiU ni ERC, estan en possessió del rellotge secret de la història.

Moltes gràcies presidenta, senyores i senyors diputats.